

Sygn. akt V K 301/21

o.1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2022 roku

**Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz

Ławnicy: Aleksandra Paszyńska

Grzegorz Kobyłski

Protokolant: Beata Jancy

w obecności prokuratora Artura Oniszczyka,

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2022 r. i 08 marca 2022 r.

sprawy **P. K., urodzonego (...) w W., syna M. i J. z domu G.,**

oskarżonego o to, że:

- w dniu 19 września 2021 r. w W. przy ul. (...), używając siły fizycznej polegającej na przetrzymywaniu kolanem i powodując w ten sposób stłuczenie ściany klatki piersiowej po lewej stronie naruszające czynności narządów ciała na okres nie przekraczający siedmiu dni, grożąc pozbawieniem wolności, uduszeniem, uszkodzeniem ciała i zgwałceniem a nadto używając noża przez przystawienie go do szyi H. G., dokonał kradzieży pieniędzy w wysokości 3500 zł na szkodę wymienionej pokrzywdzonej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat, po odbyciu orzeczonej wobec niego kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności wyrokiem z dnia 26.09.2017 r. Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie o sygn. V K 132/16 za czyny z art. 280§2 k.k. i z art.281 k.k. popełnione w warunkach określonych w art.64§1 k.k.

tj. o czyn z art.280§2 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zb. z art.157§2k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

orzeka:

I. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu P. K. aktem oskarżenia, uznaje P. K. za winnego tego, że w dniu 19 września 2021 roku w W., woj. (...) przy ul. (...) działając w celu dokonania kradzieży, po uprzednim użyciu wobec H. G. przemocy fizycznej w postaci przetrzymywania jej tułowia kolanem do łóżka, duszenia poduszką, a także posługując się nożem i grożąc H. G. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia wolności, zgwałcenia, uszkodzenia ciała oraz pozbawienia życia, zabrał w celu przywłaszczenia należące do niej pieniądze w kwocie 3500 zł, przy czym skutek przetrzymywania tułowia H. G. do łóżka kolanem spowodował u niej obrażenia ciała skutkujące rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art.157§2 k.k. w postaci stłuczenia ściany klatki piersiowej po lewej stronie, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1 k.k. i ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 września 2017 roku za przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. oraz z art.281 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia 21 czerwca 2021 roku, to jest za winnego przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i za

to skazuje go, a na podstawie art.280§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz H. G. kwoty 3.150,00 (trzy tysiące sto pięćdziesiąt) złotych,

III. na podstawie art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 września 2021 roku godz. 16.20 do dnia 16 marca 2022 roku,

IV. na podstawie art.230§2 k.p.k zwraca pokrzywdzonej H. G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowód rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/482/21/P (k.90) w postaci noża kuchennego oraz przewodu telekomunikacyjnego koloru czerwonego,

V. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieokreślonej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U 2019r. poz.18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. – Kancelaria Adwokacka, ul. (...) (...), (...)-(...) W. kwotę 1 254,60 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt cztery złote 60/00 groszy) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty i kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 301/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. K.	<p>Uznany za winnego tego, że w dniu 19 września 2021 roku w W., woj. (...) przy ul. (...) działając w celu dokonania kradzieży, po uprzednim użyciu wobec H. G. przemocy fizycznej w postaci przetrzymywania jej tułowia kolanem do łóżka, duszenia poduszką, a także posługując się nożem i grożąc H. G. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia wolności, zgwałcenia, uszkodzenia ciała oraz pozbawienia życia, zabrał w celu przywłaszczenia należące do niej pieniądze w kwocie 3500 zł, przy czym wskutek przetrzymywania tułowia H. G. do łóżka kolanem spowodował u niej obrażenia ciała skutkujące rozstrojem zdrowia i naruszeniem czynności narządów jej ciała trwającym nie dłużej niż 7 dni w rozumieniu art.157§2 k.k. w postaci stłuczenia ściany klatki piersiowej po lewej stronie, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1 k.k. i ciągu</p>	

		5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 września 2017 roku za przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. oraz z art.281 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia 21 czerwca 2021 roku, to jest za winnego przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W okresie od 22 czerwca 2016 r. do dnia 21 czerwca 2021 r. P. K. odbywał orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie w sprawie o sygn. V K 132/16 karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Po opuszczeniu zakładu karnego zamieszkał w mieszkaniu należącym do jego babci, H. G.. W mieszkaniu tym mieszkała też córka H. G., a matka P. K., J. S. wraz ze swoim mężem, S. S.. Ponadto mieszkała też wnuczka H. G., A. K. ze swoim małoletnim dzieckiem. P. K. po opuszczeniu zakładu karnego dzielił pokój	- zeznania świadka H. G.	k.3-5, 32-33,294-298	

<p>wspólnie z babcią, H. G.. Między nim a babcią dochodziło do różnych sporów na tle wspólnego korzystania ze wspólnego pokoju. Na okres około 1 miesiąca P. K. wyprowadził się z mieszkania H. G., po czym ponownie zamieszkał z babcią. W dniu 18 września 2019 r. J. S. wraz z mężem S. S. i ich wspólną córką oraz wnuczką wyjechali na działkę. W mieszkaniu pozostała tylko H. G. wraz z wnukiem, P. K.. Przed wyjazdem na działkę, S. S. zamontował w drzwiach pokoju swojej teściowej zamek, aby H. G. w razie potrzeby mogła zamknąć się w pokoju.</p>			
<p>- częściowo zeznania świadka J. S.</p>	<p>k.35-36, 286-288</p>		
<p>- częściowo zeznania świadka S. S.</p>	<p>k.40-41, 288-294</p>		
<p>- informacja dot. okresu odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie V K 132/16 Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie.</p>	<p>k. 95</p>		
<p>W dniu 19 września 2021 r. H. G. dała wnukowi P. K. pieniądze, aby zrobił zakupy. Po zrobieniu zakupów P. K. wrócił do mieszkania i przebywał tam z babcią. Ok. godz. 16.00 P. K. wyszedł z mieszkania. Wrócił po</p>	<p>- zeznania świadka H. G.</p>	<p>k.3-5, 32</p>	

godz. 18.00. Po powrocie zaczął spożywać piwo. W pewnym momencie zażądał od H. G., aby ta wydała mu pieniądze. Wiedział bowiem, że babcia jest w posiadaniu gotówki. Gdy H. G. odmówiła wydania mu pieniędzy, P. K. zaczął dusić ją poduszką. Stosował wobec niej przemoc fizyczną w postaci przetrzymywania jej tułowia kolanem do łóżka, a także trzymając nóż w dłoni groził H. G. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa pozbawienia wolności, zgwałcenia, uszkodzenia ciała oraz pozbawienia życia. Tym działaniem chciał zmusić H. G. do wydania mu pieniędzy. Ostatecznie H. G. w obawie o własne życie wydała mu posiadane pieniądze w kwocie 3500 zł. Jeszcze przed tym wybił w drzwiach prowadzących do pokoju H. G. szybę. Dodatkowo odciął kabel od telefonu. Następnie P. K. wyszedł z mieszkania. H. G. wezwał Policję. Na miejsce zdarzenie przybili funkcjonariusze w osobach M. D. i I. G.. H. G. opowiedziała o przebiegu zdarzenia z udziałem jej i jej wnuka przybyły na miejsce funkcjonariuszom Policji. Z uwagi na zgłaszane przez H. G. dolegliwości bólowe, wezwano pogotowie ratunkowe i została ona przewieziona do szpitala, gdzie udzielono

jej pomocy medycznej. Następnie wypisano ją do domu.

O zdarzeniu H. G. poinformował swojego drugiego wnuka, który przekazał informacje o zdarzeniu J. S.. Po powrocie do domu J. S., H. G. opowiedziała córce oraz zięciowi, że P. K. w czasie zdarzenia był pod wpływem alkoholu, wybił szybę, przyciskał ją kolanem jak leżała na wersalce i wymusił pieniądze. H. G. powiedział jej też, że P. K. w trakcie zdarzenia wyjął też nóż i chciał ją napaść tym nożem. H. G. opowiadała jej też, że P. K. ukradł jej też pieniądze w kwocie 3500 zł.

W wyniku działania P. K. H. G. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia ściany klatki piersiowej po lewej stronie. W ocenie biegłego z zakresu chirurgii, obrażenie to powstało w wyniku urazu tępego i mogło powstać w wyniku uderzenia lub/i przyciskania przez sprawcę tułowia pokrzywdzonej kolanem do łóżka. Obrażenie to skutkowało rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art.157§2 k.k.

- zeznania świadka M. D.

k.25-26, 307-308

- protokół oględzin mieszkania przy ul. (...) w W.	k.29-31		
- kopia karty informacyjnej z (...) Sp. z o.o.	k.22-24		
- zeznania świadka J. S.	k.35-36, 286-288		
- częściowo zeznania świadka S. S.	k.40-41,288-294		
- częściowo wyjaśnienia P. K.	k.50-54, 60, 144-146,282--285		
- zeznania świadka I. G.	k.81-82		
- opinia sądowo-lekarska	k.146-148		
P. K. został zatrzymany w dniu 21 września 2021 r. o godz. 16.20 w hostelu przy ul. (...) w W.. W trakcie przeszukania zajmowanego przez niego pokoju ujawniono pieniądze w łącznej kwocie 350 zł. Podczas tej czynności P. K. wskazał, iż ujawnione pieniądze należą do jego babci.	- protokół zatrzymani osoby P. K.	k.9	
- protokół przeszukania	k.12-14		
- protokół przeszukania osoby P. K., jego odzieży i podręcznych przedmiotów	k.16-17		
P. K. był wielokrotnie karany sądownie, w tym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia	- odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 404/07 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wraz z danymi	k.252-253	

26 września 2017 roku za przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. oraz z art.281 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia 21 czerwca 2021 roku.	dot. odbywania kary pozbawienia wolności.	
- odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 1931/05 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wraz z danymi dot. odbywania kary pozbawienia wolności	k.256-257	
- odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 275/14 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wraz z danymi dot. odbywania kary pozbawienia wolności	k.260-262	
- odpis wyroku w sprawie o sygn. III K 1809/06 Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie wraz z danymi dot. odbywania kary pozbawienia wolności.	k.265-266	
- odpis wyroku w sprawie o sygn. V K 132/16 Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wraz z danymi dot. odbywania kary pozbawienia wolności	k.300-302	
- dane o karalności	k.77-80	
W toku śledztwa P. K. został poddany jednorazowemu badaniu	- kopia dokumentacji medycznej dot. P. K.	k.100

<p>sądowo- psychiatrycznemu. Biegli u P. K. nie stwierdzili objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W ocenie biegłych, stan psychiczny oskarżonego w czasie czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Może on uczestniczyć w postępowaniu procesowym, prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny.</p>			
- opinia sądowo- psychiatryczna	k.122- 125		
- wywiad środowiskowy	k.119-121		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			

<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>- zeznania świadka H. G.</p>	<p>Kluczowym dowodem w przedmiotowej sprawie są zeznania pokrzywdzonej H. G., którym Sąd dał wiarę w całości. W ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonej odnośnie zdarzenia w toku całego postępowania były spójne, logiczne, szczegółowe i konsekwentne, co przemawiało za uznaniem ich za prawdziwe. Wskazać przy tym należy, że relacja pokrzywdzonej odnośnie dokonanego na niej rozboju znalazła w znacznej mierze odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza w wyniku czynności oględzin miejsca zdarzenia (potwierdzenie uszkodzenie drzwi, przecięcia kabla telefonicznego), opinii biegłego z zakresu medycyny (potwierdzająca sposób powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonej). Wskazać należy również, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dostarczyło wiarygodnych podstaw by twierdzić, że zeznania złożone przez H. G. stanowiły bezpodstawne oskarżenie P. K. (Sąd</p>	

nie dał w tym zakresie wiary zeznaniom J. S. i S. S.). Podkreślić należy, że pokrzywdzona sama wskazała podczas składania zeznań, że oskarżony P. K. był jej ukochanym wnuczką, a całe zdarzenie odcisnęło się na niej piętnem. Pokrzywdzona wskazała, że wspierała finansowo wnuczkę i brak jest racjonalnych podstaw, by twierdzić, że pomówiła oskarżonego o dokonanie przestępstwa na jej szkodę po to, aby się go pozbyć z mieszkania, skoro sama wyraziła zgodę na wspólnie zamieszkanie.

Odnosząc się natomiast do pewnych rozbieżności dostrzeżonych przez Sąd pomiędzy zeznaniami pokrzywdzonej złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego a sądowego co do szczegółowego przebiegu samego zdarzenia w zakresie miejsca przechowywania pieniędzy, wskazać należy, że przed Sądem H. G. złożyła szczegółowe zeznania, co wynikało z faktu zadawania jej szeregu pytań, a co pozwoliło na ustalenie wielu detali, do których w zeznaniach złożonych w śledztwie w ogóle się nie odnosiła. Treść protokołu przesłuchania H. G. na rozprawie wprost wskazuje, że odpowiadała ona na konkretnie stawiane jej

		<p>pytania, a udzielona na nie odpowiedź w ocenie Sądu każdorazowo była szczerą. W oparciu o przedstawioną powyżej argumentację Sąd uznał zeznania H. G. za pełnowartościowy materiał dowodowy dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie.</p>
- zeznania świadka M. D.	<p>Świadek ten podejmował na miejscu zdarzenia czynności i miał bezpośredni kontakt z pokrzywdzoną H. G. tuż po zdarzeniu. Zeznania świadka są spójne, logiczne, konsekwentne i również bezsporne.</p>	
- zeznania świadka I. G.	<p>Zeznania świadka są spójne, logiczne, konsekwentne i również bezsporne. Świadek ten podobnie, jak świadek M. D. podejmował czynność na miejscu zdarzenia.</p>	
- częściowo zeznania świadka J. S.	<p>Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka J. S. złożonym na etapie postępowania przygotowawczego. Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, ale opisał jaką wiedzę na temat zdarzenia powziął od pokrzywdzonej. Na etapie postępowania sądowego co do zasady świadek w tym zakresie złożył tożsame zeznania. Jednakże w trakcie składania zeznań skupił się na swoich przemyśleniach,</p>	

którymi podzielił się z Sądem, mając zdaniem Sądu na celu zdyskredytowanie zeznań pokrzywdzonej H. G.. Dokonując oceny tych zeznań Sąd miał na uwadze, że pokrzywdzoną w sprawie jest matka świadka, a oskarżonym syn świadka. Sąd dostrzegł w zeznaniach świadka próbę wybielenia oskarżonego, tłumaczenia jego zachowania, jednocześnie świadek potwierdził, że mieszkając w jednym mieszkaniu z pokrzywdzoną nie dogaduje się z nią. Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadka, że pokrzywdzona zapowiadała, że będzie chciała pozbyć się wnuka z mieszkania. W ocenie Sądu zeznania w tym zakresie są niewiarygodne, bo przecież to pokrzywdzona wyraził zgodę na przyjęcie oskarżonego do mieszkania, to pokrzywdzona przekazywała mu różne sumy pieniędzy, bo to był jak sama wskazała jej ukochany wnuczek. Ponadto na etapie postępowania przygotowawczego świadek słowem o tym nie wspomniała. Sąd zatem uznał, że zeznania świadka w tym zakresie są niewiarygodne i mają na celu ochronę oskarżonego.

- częściowo zeznania świadka S. S.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka S.

S. złożonym na etapie postępowania

przygotowawczego.

Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, ale opisał jaką wiedzę na temat zdarzenia powziął od pokrzywdzonej. I te zeznania w ocenie Sądu należy uznać za w pełni wiarygodne. Na etapie postępowania sądowego świadek ten zaś skupił się na kwestiach związanych z zaniedbaniami wychowawczymi

oskarżonego, którymi de facto próbował w jakiś sposób usprawiedliwić zachowania oskarżonego. Świadek ten podobnie jak i świadek J. S. składając zeznania przed Sądem skupił się na zdyskredytowaniu osoby pokrzywdzonej. Starał się też wybielić oskarżonego, wskazując, że pod wpływem alkoholu nie jest on agresywny. W tym miejscu jednak zwrócić należy uwagę na istotną treść zeznań złożonych przez świadka na etapie postępowania przygotowawczego.

Świadek ten bowiem wskazał, że przed wyjazdem na działkę, zamontował w drzwiach pokrzywdzonej zamek, aby pokrzywdzona mogła się w razie potrzeby zamknąć. Zdaniem Sądu jednoznacznie wskazuje to na to jak faktycznie zachowywał się oskarżony w domu, skoro koniecznym

	<p>było dokonanie montażu zamka w drzwiach pokoju pokrzywdzonej. Zamek ten został zainstalowany w ocenie Sądu dla zapewnienia bezpieczeństwa pokrzywdzonej w związku z możliwymi negatywnymi działaniami oskarżonego, bo nikt w mieszkaniu oprócz pokrzywdzonej i oskarżonego nie pozostała.</p>	
<p>- częściowo wyjaśnienia P. K.</p>	<p>W trakcie pierwszego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego, oskarżony P. K. przyznał się do kradzieży na szkodę H. G. pieniędzy w kwocie 3500 zł. Zaprzeczył temu, aby groził pokrzywdzonej zgwałceniem, ale wyjaśnił, że w celu dokonania zaboru pieniędzy i zmuszenia pokrzywdzonej do ich wydania użył noża. Wyjaśniając w zakresie sposobu użycia noża zasłonił się niepamięcią, ale dodał, że na pewno nie przyłożył go do szyi pokrzywdzonej. Podkreślił, że dokładnie nie pamięta zdarzenia, bo znajdował się pod wpływem alkoholu, ale na pewno nie groził pokrzywdzonej zgwałceniem. Oskarżony wyjaśnił też, że tego dnia spożywał alkohol i w pewnym momencie postanowił, że dokona zaboru pieniędzy pokrzywdzonej. Udał się do pokoju babci i zażądał pieniędzy. Wyjaśnił, że nie</p>	

pamięta, aby przycisnął pokrzywdzoną kolanem i taka sytuacja raczej nie mogła mieć miejsca. Dodał, że pokrzywdzona sama mu wydała te pieniądze, ale nie potrafił podać skąd je wyjęła. W trakcie przesłuchania przed Sądem rozpoznającym wniosek prokuratora o zastosowania wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, oskarżony P. K. przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa, ale zaprzeczył temu, aby w czasie zdarzenia kierował wobec pokrzywdzonej gróźb zgwałcenia oraz przystawiania noża do jej szyi. W trakcie kolejnego przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony P. K. przyznał się już jedynie do dokonania przestępstwa kradzieży pieniędzy na szkodę H. G..

Na etapie postępowania sądowego, P. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że dokonał kradzieży pieniędzy należących do H. G., ale nie używał żadnego noża, jak też siłą nie zmuszał pokrzywdzonej do wydania tych pieniędzy. Wyjaśnił, że poprosił pokrzywdzoną aby dała mu pieniądze, ale gdy ta odmówił, sam dokonał ich

zaboru z szafy. Zaprzeczył, aby stosował wobec H. G. jakąkolwiek przemoc czy też groźby. Zaprzeczył też temu, aby kazał jej się rozbierać, czy też aby przystawiał jej nóż. Pieniądze zaś zabrał w czasie, gdy pokrzywdzona wyszła do łazienki. Gdy zaś H. G. zorientowała się, że ukradł jej pieniądze, pokłócił się z nią i wyszedł z mieszkania. Po ujawnieniu wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego wyjaśnił zaś, że przyznał się do użycia noża, bo przerosła go sytuacja oraz odczuwał presję ze strony przesłuchującego go prokuratora. Jednocześnie dodał, że sporządzony z czynności protokół zawiera jego słowa, ale prawdziwy przebieg zdarzenia podała w trakcie rozprawy. Oskarżony również nie podtrzymał swoich wyjaśnień złożonych przed Sądem na etapie rozpatrywania wniosku o zastosowanie wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Ponownie wyjaśnił, że przerosła go ta cała sytuacja i bał się, że znowu będzie pozbawiony wolności.

W ocenie Sądu na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego P. K. złożone na etapie postępowania przygotowawczego w trakcie pierwszego

przesłuchania oraz w trakcie przesłuchania przed Sądem stosującym środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Na etapie postępowanie sądowego oskarżony w ocenie Sądu celowo, zaprzeczył temu, aby w trakcie zdarzenia używał wobec pokrzywdzonej noża jak też stosowała wobec niej przemoc fizyczną oraz groźby. Zachowanie to w ocenie Sądu miało na celu umniejszenie odpowiedzialności oskarżonego, jak i uniknięcie odpowiedzialności karnej w zakresie zarzucanego mu przestępstwa. Wyjaśnienia te nie wytrzymują jednak konfrontacji nie tylko zeznaniami pokrzywdzonej H. G. (którym Sąd dał wiarę), ale też i z zeznaniami M. D., wynikami oględzin miejsca zdarzenia, czy w końcu treścią opinii sądowo-medycznej dot. obrażeń ciała doznanych przez H. G.. Podkreślić należy, że w trakcie oględzin ujawniono rozbitą szybę, przecięty kabel od telefonu. Sam fakt przecięcia kabla wskazuje bezspornie, że oskarżony dysponował i używał noża w trakcie zdarzenia i tym samym potwierdza zeznania pokrzywdzonej co do używania wobec niej noża. Ponadto wskazanym przez biegłego

	<p>z zakresu chirurgii mechanizm powstania stwierdzonych u pokrzywdzonej obrażeń ciała przeczy wyjaśnieniom oskarżonego. Reasumując zatem Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że w celu dokonania kradzieży pieniędzy na szkodę H. G., nie stosował wobec niech przemocy, gróźb oraz nie używał noża.</p>	
- opinia sądowo-lekarska	<p>Pełnowartościowy i wysoce przydatny dowód, który pozwolił na weryfikację wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonej.</p>	
- opinia sądowo-psychiatryczna	<p>Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania opinii sądowopsychiatrycznej dot. oskarżonego i uznał opinię za pełnowartościowy dowód.</p>	
Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.	<p>W całości na wiarę zasługiwały dowody z dokumentów urzędowych, które zostały sporządzone w prawem przepisanej formie, przez odpowiednie organy i w zakresie ich właściwości. Autentyczność i prawdziwość pozostałych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, zatem i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	- częściowo zeznania świadka S. S.	Z powodów jak wyżej.	
- częściowo zeznania świadka J. S.	Z powodów jak wyżej.		
- częściowo wyjaśnienia P. K.	Z powodów jak wyżej.		
- protokół oględzin rzeczy (k.84-88).	Z uwagi na brak potwierdzenia przez pokrzywdzoną H. G., że to właśnie poddanym oględzinom nożem posługiwał się w krytycznym czasie oskarżony, dowód ten nie był przydatny do ustalenia okoliczności sprawy.		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	P. K.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Przestępstwo rozboju polega na dokonaniu kradzieży przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Natomiast zbrodnia rozboju kwalifikowanego zachodzi wówczas, gdy sprawca rozboju posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem.</p> <p>Do bytu przestępstwa z art.280§2 k.k., najpóźniej w trakcie stosowania przemocy wobec pokrzywdzonego musi powstać u sprawcy zamiar dokonania kradzieży rzeczy. „Jakkolwiek pierwotnie pokrzywdzony mógł zostać zaatakowany z innych powodów, istotne jest to, że w trakcie zdarzenia wyraźnie skierowano przeciwko niemu przemoc w celu wydania przez niego rzeczy” (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia</p>	

28.03.2019 roku II AKa 36/19). Zatem warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo rozboju z art. 280 k.k. jest dążenie sprawcy do zaboru rzeczy (kradzieży) poprzez użycie przemocy wobec osoby lub groźby natychmiastowego jej użycia, bądź doprowadzenie pokrzywdzonego do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Zatem dla bytu przestępstwa określonego w art. 280 k.k. niezbędne są dwa elementy pozostające z sobą w ścisłym związku, a mianowicie przemoc wobec osoby lub choćby groźba natychmiastowego jej użycia albo też doprowadzenie ofiary do stanu nieprzytomności lub bezbronności oraz zabór rzeczy celem jej przywłaszczenia. Ten ścisły związek z tymi dwoma elementami działania skierowanego przeciwko różnym dobrom (zamach na osobę, zamach na mienie) polega na tym, że zamach na człowieka jest tu tylko środkiem do realizacji głównego celu, jakim jest zabór mienia; środek ten sprawca stosuje po to, aby dokonać zaboru mienia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dn. 22.08.1975 r. V KR 120/75, OSNKW 1975, nr 12, poz. 163, wyrok Sądu Najwyższego z dn. 10.03.1983 r., I KR 36/83, niepubl.). Użyte w art.280§2 k.k.

sformułowanie "posługuje się" ma szerszy zakres znaczeniowy od określenia „używa”, i obejmuje wszelkie manipulowanie takimi przedmiotami, w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia, przy czym nie jest wystarczające samo posiadanie przy sobie przez sprawcę takiego przedmiotu, jeżeli nie towarzyszy temu przynajmniej jego okazanie.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony P. K. swoim zachowaniem zrealizował znamiona zbrodni z art.280§2 k.k. Mianowicie, takie fakty jak samo już okazanie H. G. noża, po to aby dokonać zaboru będącego w jej dyspozycji mienia w postaci pieniędzy i zabór tego mienia powodują, że oskarżony zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu. Dodatkowo jeszcze oskarżony wypowiedział do pokrzywdzonej groźby pozbawienia życia oraz użył wobec niej przemocy postaci duszenia poduszką oraz przetrzymywania jej tułowia kolanem do łóżka. Użycie przemocy wobec osoby polega zaś na fizycznym i bezpośrednim oddziaływaniu na ciało człowieka, ukierunkowanym na

przełamanie lub
uniemożliwienie oporu.

Jest użyciem przemocy wobec osoby w rozumieniu komentowanego przepisu nawet zastosowanie niewielkiej siły fizycznej, odpowiadającej naruszeniu nietykalności cielesnej, jeżeli zastosowanie jej prowadzi do przełamania woli pokrzywdzonego (wyrok SA w Krakowie z dnia 13 grudnia 1994 r., II AKr 189/94, OSA 1995, z. 4, poz. 19; Michalski (w:) Wąsek II, s. 824).

Drugim z alternatywnych sposobów popełnienia rozboju jest groźba użycia przemocy wobec osoby. Może ona polegać na groźeniu pobiciem, spowodowaniem uszkodzenia ciała lub zastosowaniem innej formy przemocy fizycznej. Forma wyrażenia groźby nie jest ustawowo określona, nie musi więc być przez sprawcę wypowiedziana, a wystarczy, że jednoznacznie wynika z jego zachowania się (por. M. Michalski (w:) A. Wąsek (red.), Komentarz, t. II, s. 824).

W realiach niniejszej sprawy mamy do czynienia ze zbrodnią rozboju kwalifikowanego, gdyż oskarżony posługiwał się nożem. Jak zeznała pokrzywdzona, oskarżony groził jej nożem o jego

zachowanie miało na celu dokonania kradzieży rzeczy należących do pokrzywdzonych

W ocenie Sądu winien znaleźć odzwierciedlenie w opisie i kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu fakt spowodowania u pokrzywdzonej obrażeń ciała opisanych w art.157§2 k.k.

Ponadto Sąd ustalił, że oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1 k.k. i ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 września 2017 roku za przestępstwa z art. 280§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. oraz z art.281 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia 21 czerwca 2021 roku. Tym samym działa w warunkach art.64§2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

P. K.	I	I.	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu P. K. karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż kara taka będzie adekwatna do tego co oskarżony uczynił, stosowna do charakteru przestępstwa, jego społecznej szkodliwości oraz skutków i jednocześnie uwzględniająca postawę oskarżonego.</p> <p>Wymierzając karę Sąd musi rozważyć całokształt okoliczności sprawy, wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, wszystkie uwzględnić i rozważyć.</p> <p>W realiach tej sprawy występują dwie istotne okoliczności obciążające. Pierwszą z nich jest stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego wyrażający się charakterem popełnionego przestępstwa oraz sposobem działania. Oskarżony dopuścił się przestępstwa szczególnie szkodliwego społecznie, groźnego, godzącego tak w mienie jak i poczucie bezpieczeństwa człowieka, swojej babci- H. G.. Jest to przestępstwo zagrożone surową karą. Zachowanie oskarżonego wskazuje na to, że popełnienie przestępstwa zaplanował, wykorzystując fakt, że w domu oprócz pokrzywdzonej nie</p>
-------	---	----	--

było żadnej innej osoby oraz mając wiedzę, że pokrzywdzona posiada pieniądze.

Drugą okolicznością obciążającą jest dotychczasowy tryb życia oskarżonego który pokazuje, że jest on osobą skłoną do stosowania przemocy. Oskarżony w przeszłości był już wielokrotnie karany, w tym za czyn z art.280§2 k.k. Przypisanego przestępstwa dopuścił się w warunkach art.64§2 k.k. Pomimo odbywania kary pozbawienia wolności w przeszłości postawy swojej nie zmienił, zatem dotychczasowa resocjalizacja nie dała żadnych efektów.

Biorąc pod uwagę taką drogę życiową oskarżonego oraz charakter przestępstwa i jego przebieg Sąd uznał, że oskarżony jest osobą stwarzającą swoją postawą, łatwością z jaką posługuje się groźbą i przemocą, realne niebezpieczeństwo i zagrożenie dla społeczeństwa.

Sąd w realiach przedmiotowej sprawy nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących. Nie uszło uwadze Sądu, że źródła swojego zachowania oskarżony poszukiwał w spożyciu alkoholu.

			Reasumując Sąd uznał, że karą odpowiednią będzie kara 6 lat pozbawienia wolności.
P. K.	II.	I.	Na podstawie art. 46§1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz H. G. kwoty 3.150,00 (trzy tysiące sto pięćdziesiąt) złotych. Przewidziana w art.46§1 k.k. możliwość orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w całości albo w części jest warunkowana wyłącznie tym, czy została ona już wcześniej naprawiona (w całości lub w części), a także tym czy dostępne dowody pozwalają na ustalenie pełnej lub tylko częściowej jej wysokości. W przedmiotowej sprawie ustalona została zarówno wina oskarżonego jak i wysokość szkody. Nadmienić należy, że w toku postępowania przygotowawczego odzyskano należące do pokrzywdzonej pieniądze w kwocie 350 zł, co znalazło wyraz w rozmiarze orzeczonego obowiązku.
5.	<i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>		

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. K.	III.	I.	Zgodnie z treścią art.63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. K. kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie od dnia 21 września 2021 roku godz. 16.20 do dnia 16 marca 2022 roku.
P. K.	IV.	I.	Jednocześnie na podstawie art.230§2 k.p.k Sąd zwrócił pokrzywdzonej H. G. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowód rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/482/21/P (k.90) w postaci noża kuchennego oraz przewodu telekomunikacyjnego koloru czerwonego, jako zbędne dla postępowania. Ustalono bowiem, że oskarżony nie posługiwał się zabezpieczonym na etapie postępowania przygotowawczego nożem.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Sąd dokonał pewnego rodzaju modyfikacji opisu przestępstwa przypisanego oskarżonemu, co było efektem treści złożonych przez pokrzywdzona H. G. zeznań.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz § 17 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieokreślonej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. Dz.U 2019r. poz.18) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. – Kancelaria Adwokacka, ul. (...) (...), (...)-(...) W. kwotę 1 254,60 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt cztery złote 60/00 groszy) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu z urzędu.</p>	
VI.	Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku od ponoszenie	

	opłaty i kosztów sądowych mając na uwadze fakt, że oskarżony przebywa w warunkach izolacji i tym samym nie ma dochodów. Nie ustalono także majątku z jakiego oskarżony mógłby koszty pokryć.
7. Podpis	
SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz	